

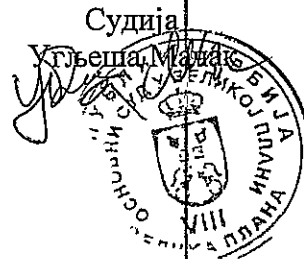

Република Србија
ОСНОВНИ СУД У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ
К.191/25
29.09.2026. године
ВЕЛИКА ПЛАНА

ИНФОРМАТИЧАРУ ОВОГ СУДА

Налаже Вам се да Бајкић Николи из Ниша улица Јесеђинова број број 12 Б/22-3 истакнете пресуду Основног суда у Великој Плани К.191/25 од 08.09.2026. преко интернет странице суда.

Прилог: пресуда

Република Србија
ОСНОВНИ СУД У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ

К.191/25
08.09.2026.године
Велика Плана

У ИМЕ НАРОДА

ОСНОВНИ СУД У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ, као кривични и то председник већа-судија Угљеша Мачак са записничарем Невеном Богдановић у кривичном предмету против окривљеног Бајкић Николе из Смедеревске Паланке због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289 став 3 у вези са ставом 1 КЗ по оптужном предлогу ОЈТ Велика Плана Ктo.153/25 од 28.05.2025.године на главном претресу донео дана 04.09.2026. а јавно објавио дана 08.09.2026. следећу

ПРЕСУДУ

ОКРИВЉЕНИ Бајкић Никола из Смедеревске Паланке ул.Првомајска број 64 и боравиштем у Нишу улица Јесењинова број 12В/22, рођеног 11.04.1984.године у Смедеревској Паланци, од оца Живорада и мајке Вере девојачко презиме Аврамовић, држављанин Србије, ожењен, отац једно дете, завршио ВСС, по занимању софтверски инжењер, запослен, месечна од зарада износи око 60.000,00 динара, од имовине 1/2 стана у Нишу од 57,5 квм, неосуђиван, ЈМБГ 1104984761019 се на основу члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП

ОСЛОБАЂА ОД ОПТУЖБЕ

да је дана 04.05.2024.године око 20.30 часова у Смедеревској Паланци на раскрсници улица Вука Караџића, Шулејићеве и Светог Саве у стању урачунљивости као учесник у саобраћају на путевима не придржавајући се саобраћајних прописа из члана 20 став 1 тачка 3 и 4 и члана 48 став 1 Закона о безбедности саобраћаја на путевима тако угрозио јавни саобраћај да је довео у опасност живот и тело људи па је услед тога код других наступила лака телесна повреда на тај начин што као возач путничког моторног возила марке Ауди тип А4 регистарских ознака SP 059-MT није поступио у складу са значењем саобраћајног знака и значењем ознака на коловозу и тротоару нити је прилагодио вожњу условима саобраћаја на раскрсници а нарочито да вози брзином при којој може да се заустави и пропусти возила која на раскрсници имају првенство пролаза, иако је био свестан да поступањем на овакав начин може проузроковати саобраћајну незгоду али је олако држао да до тога неће доћи или да ће то моћи спречити, па приликом кретања улицом Шулејићевом и доласком на наведену раскрсницу своје путничко моторно возило није зауставио испред саобраћајних знакова "обавезно заустављење" и "пешачки прелаз", те није уступио првенство пролаза мотоциклу марке "Piaggio" тип "Liberty" рег.ознака SP 020-050, којим је управљала оштећена Мина Виторовић из Смедеревске Паланке, која се претходно

кретала улицом Вука Караџића, са правом првенства пролаза и то из правца ОБ "Стефан Високи" прама маркету "Макси" већ се зауставио на коловозу улице Вука Караџића, услед чега је дошло до контакта десног бока мотоцикла са предњим левим углом возила након чега је оштећена изгубила контролу над мотоциклом, пала на коловоз на своју десну страну и том приликом задобила лаку телесну повреду у виду нагњечине у пределу десног колена и нагњечину скочног зглоба, док је код оштећеног Давида Виторовића из Смедеревске Паланке, путника на мотоциклу, наступила лака телесна повреда у виду отворене ране у пределу главе при чему је окривљени био свестан да је његово дело забрањено

-чиме би учинио кривично дело угрожавање јавног саобраћаја из члана 289 став 3 у вези са ставом 1 КЗ.

Оштећена се за остваривање имовинскоправног захтева упућује на парнични поступак.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда и висини истих ће бити одлучено посебним решењем по правноснажности пресуде.

Образложење

Пред овим судом Основно јавно тужилаштво из Велике Плане је подигло оптужни предлог Кт. 153/25 од 28.05.2025. против окривљеног Бајкић Николе из Смедеревске Паланке због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289 став 3 у вези са ставом 1 КЗ.

ОЈТ у завршној речи изјави да сматра да је у поступку доказано да је окривљени учинио кривично дело како му је оптужбом стављено на терет а што се доказује исказима оштећених, налазом и мишљењем вештака саобраћајне струке који је остао при свом налазу и на данашњем претресу, увида у снимак са камере аутомобила окривљеног, као и на основу осталих изведених писмених доказа па стога предлаже да суд окривљеног огласи кривим и предлаже да му изрекне условну осуду којом ће му се утврдити казна затвора у трајању од три месеца која се неће извршити уколико у року од једне године не учини неко ново кривично дело. Трошкове је тражило у износу од 120.065,05 динара.

Оштећена Виторовић Мина је у завршној речи изјавила да се слаже са ОЈТ-ом, трошкове је тражила за адвоката у износу од 20.000,00 динара.

Бранилац је изјавио да насупрот чињеничним и правним закључцима из завршне речи ОЈТ-а сматра да тужилаштво није доказало да је оптужени извршио кривично дело које му је стављено на терет. Жао му је што претресу нису присуствовали макар у својству јавности студенти правног факултета из разлога што је овај поступак према браниоцу класичан учбенички и школски пример недоказане оптужбе. Осврнуо се на саобраћајно-техничко вештачење и указује на разлоге због којих се налаз и мишљење вештака овако како је дат и брањен не може користити у овом поступку. Наводи да је основни задатак вештака је био да утврди брзину кретања оба возила и да је то полазно и без тога се не може утврдити ко је одговоран за несрећу. Вештак наводи у налазу да ће анализа ове саобраћајне незгоде бити вршена на ограничење од 50 км/час из разлога што је брзина кретања возила ограничена општим ограничењем за вожњу на путу у насељу на 50 км/час. Сматра да је ово је толико неозбиљно да не заслужује подробнију анализу па наводи да је вештак морао да утврди којом брзином се кретала оштећена управљајући мотоциклом а не да нам теоретски

објашњава колико износи опште ограничење за вожњу у насељу. Логиком вештака опште ограничење се не може никада прекорачити јер је забрањено што је потпуно апсурдно. Истиче да је на претресу вештак променио свој налаз, своје изјашњење и навео да је ову брзину користио из разлога што је сама оштећена изјавила да се кретала том брзином, иако никаквих другим материјалних доказа нема који би указали којом брзином се кретала оштећена. Посебно наводи и то да је оштећена управљала са пробном возачком дозволом те је ња максимална дозвољена брзина у насељу 45 км/час а не 50 км/час. Надаље, осим што није утврђена брзина није утврђено ни тачно место контакта између два возила. Вештак у налазу наводи да је анализом фотографија установио да је мотоцикл оставарио контакт са ПМВ у пределу левог предњег угла аутомобила, да би на главном претресу а након гледања снимка изјавио да се не може утврдити да ли је контакт остварен са предњим левим или са предњим централним делом ПМВ. Наводи да сама оштећена категорички тврди да је контакт остварен са предњим централним делом ПМВ што одбрана и не спори али то је у потпуној контрадикцији са налазом вештака. Надаље, наводи да су након саобраћајне незгоде и окривљени али и оштећена уклонили своја возила а увиђај је вршен знатно касније као и да материјалних трагова на месту незгоде уопште није било. Даље износи да су оштећења која су настала или евентуално настала било на мотоциклу било на ПМВ могла настати и пре незгоде али и након незгоде а то није утврђено будући да увиђај није одмах урађен и понавља да материјалних трагова на месту незгоде нема. Наводи даље да је сам вештак одговарајући на питања ОЈТ-а изјавио да не би била иста оштећења на возилима уколико би се мотоцикл кретао већом брзином и уколико би контакт био оставарен предњим левим делом ПМВ а то потврђује и елементарна логика а брзина није утврђена нити је поуздано утврђено место контакта са ПМВ. Надаље, зауставни пут који вештак наводи је чисто препичавање теорије уз цитирање одредби правилника без конкретних утврђивања механичких карактеристика возила. Сматра да зауставни пут у дужини и времену трајања могу имати смисла једино уколико би се утврдило када је оштећена уочила ПМВ, да ли је и када реаговала на кочиони систем а то све у овом поступку није утврђено. Што се тиче налаза и мишљења вештака из области медицине посебно жели да укаже суду да у мишљењу вештака како за повреде оштећене Мине и као и за повреде Давидове вештак наводи да су те повреде могле да настану у склопу предметне саобраћајне незгоде што значи да ни сам вештак није искључио могућност да су настале и на други начин и друго време и на другом месту, нарочито имајући у виду и протек времена од незгоде до момента јављања лекару. Из свих наведених разлога а на основу чињеничне грађе утврђене на главном претресу највише што постоји против оптуженог може бити само сумња да је извршио кривично дело а у таквој ситуацији суд је дужан да примени одредбе чл. 16 ст.5 ЗКП-а и принцип Ин дубио про рео, тако да је предлог одбране да суд донесе ослобађајућу пресуду. Трошкове је тражи по АТ.

Окривљени Бајкић Никола наводи у одбрани да се тог дана 04. маја кретао сам улицом Шулејићевом, прилазио раскрсници са улицом Вука Караџића. Зауставио је возило пред раскрсницом како то налаже саобраћајни знак СТОП. Пропустио сва возила која су ишла и са леве и десне стране, то је трајало 5-6 сек. Након тога се уверио да ли може да се безбедно укључи, гледајући на десну страну није уочио возило у близини, гледао је затим у лево и неуочава возила у видном пољу. Након тога се полако укључује, с обзиром да зна да је непрегледна раскрсница и након један метар, отприлике, погледа лево и уочава мотор на четрдесетак метара који се приближава брзином неприлагођеном за градску вожњу. Истог момента почиње да кочи. Кад је зауставио ауто, мотор је био пре првог пешачког прелаза на око 25 метара од аутоа. Примећује да мотор креће ка њему мењањем правца након око две секунде пролази испред њега и долази у благи контакт својим бочним делом у правцу таблеце, централни део аутомобила. Наводи да је мотор наставио да се креће ка другом

пешачком прелазу и након 5-6 метара по његовој процени, почиње да пада удесно. Истог момента обезбеђује ауто са сва четири показивача и излази из њега. Прилази путницима на мотоциклу где уочава две младе особе које му према његовој процени малолетне у датом тренутку. Одмах их је питао да ли су добро и да ли треба да их одведе код лекара. Рекли су да им не треба помоћ. Вратио се у ауто, померио га на безбедно место и баца поглед на ауто да установи да ли има оштећења. Не види оштећења на ауту и наставља ка путницима на мотору. Питао их је поново да ли треба помоћ да их вози код лекара, рекли су да не треба, зати их је питао да ли да зову Хитну и полицију. Рекли су да је све у реду и да могу да наставе даље. Није могао да зна да ли стварно имају неке повреде. Счекао је још мало да установи да ли могу да наставе вожњу. Претпоставио је да не желе полицију због евентуалног непоседовања возачке дозволе, затим им је понудио свој број телефона да би евентуално родитељи могли да га контактирају ако затреба. Даље наводи да му је дечак који је био сапутник арогантно рекао "Ако нема оштећења на твом возилу, можемо да наставимо даље." Пре него што је кренуо ка свом ауту поново је пришао девојци и питао да ли је нешто боли. Она је рекла да је мало боли десно колено. Погледао јој је ногу и с обзиром да је носила фармерке није приметио неке подеротине. У моменту док се враћао ка свом ауту рекао је дечку да ли су возили мало брже од уобичајног, рекао је да јесу али да је он ја изашао мало више у раскрсницу. Након тога се вратио и продужио даље. Након неких два сата полиција је дошла на његову адресу.

Оштећена Виторовић Мина наводи да се дана 04.05.2024.године око 08.00 часова сам се кретала улицом Вука Караџића од правца болнице ка Максију. Имала је првенство пролаза. Како се приближавала раскрсници уочила је аутомобил из улице Шулејићеве који се превише приближио раскрсници где је покушала да прође кроз раскрсницу и видела да јој је премало места остало да прође и тако је закачила својом бочном страном мотора његов предњи део аута. У том тренутку како су ударили ауто пали су на десну страну. Окривљени је стао са стране, дошао до њих, питао да ли су добро, да ли треба да дође полиција и Хитна помоћ. Рекли су му да не треба. Хтео је да им остави број телефона, рекла је да не треба. Наводи да тада није осећала никакву бол али кад је села на мотор и хтела да настави осетила бол у десном колону и зглобу. Након тога је вожњу наставила али је обзиром да је имала проблем са коленом отишла до болнице и тада испричала шта се десило. На питање браниоца да се прецизније изјасни са којим делом возила (предњим левим, средњим или предњим десним), је изјавила где је таблица. На питање браниоца да појасни одступања у вези са данашњим наводима и наводима са записника од 14.03.2025.године где је навела да је у моменту контакта са возилом окривљеног, возило окривљеног било заустављено, је изјавила да је возило видела кад се приближила раскрсници и уочила да је превише ушло у раскрсницу где је једва прошла поред њега. Тада кад га је уочила возило је стајало. На питање браниоца на којој удаљености од ње је први пут уочила возило је изјавила да не може да определи. На питање браниоца колико је од места где је први пут уочила возило удаљена зграда са гаражом је изјавила да јој је познато о којој згради бранилац говори и да не зна раздаљину. На питање браниоца где се налазила када је први пут уочила возило окривљеног је изјавила да се не сећа. Кочила је али не зна у ком тренутку.

У изјави пред ОЈГ Велика Плана Кт.305/24 од 14.03.2025.године, наводи да је 04.05.2024.године око 20.30 часова управљала својим мотоциклом Пјађо либерти, рег.ознака СП 02-050 и кретала се улицом Вука Караџића из правца болнице. Као путник на возилу био је њен брат у даљем сродству Давид Виторовић. Наводи да је у једном тренутку из Шулејићеве улице изашло путничко возило Ауди А4 рег.ознака СП 059-МТ. Наводи да је то возило превише ушло у раскрсницу иако је имало знак Стоп, тако да јој је оставио неких 2-3 метра до острва које дели два пешачка прелаза. Покушала је да избегне контакт али је наведено возило ударило у десну бочну страну

мотоцикла. Наставила је кретање у правцу полиције али је изгубила контролу над мотоциклом након чега је пала на коловоз на своју десну страну. Након пада она и Давид су устали а возач аутомобила им је пришао ради указивања помоћи. У том тренутку нису осећали повреде тако да нису звали ни полицију ни хитну већ су отишли са лица места. Како је села на мотор осетила је болове у пределу десног колена па се јавила у болницу. Управљала је брзином од 50 км/час а не може да определи којом брзином се кретао окривљени. Време је било суво, без падавина. Са мотоцикла је пала негде код другог пешачког прелаза, не може тачно да определи. Возило је уочила пре првог пешачког прелаза и то око зграде која има гаражу. Када је приметила возило које се креће из Шулејићеве наставила је да се креће истом брзином обзиром да је имала првенство пролаза. Негде код острва је схватила да не може да прође и да ће доћи до контакта. Тада је почела успоравање а у моменту контакта возило окривљеног је било заустављено. Кривичном гоњењу се придружила и истакла имовинскоправни захтев.

Оштећени Виторовић Давид је навео да је тог дана Мина возила ограниченом брзином. Кретала се улицом Вука Караџића од болнице ка полицији. Навео је да је тада из улице Шулејићева изашло возило црне боје, које је превише изашло где Мина није имала растојање где може да обиђе возило и уследило је закачињање са десне стране и пад са скутера на десну страну. Обоје су тада пали. Даље је навео да се након тога возило се померило са коловоза. Окривљени је пришао, питао да ли им треба превоз до Хитне, Мина је рекла не, питао је да ли им треба његов број телефона и у том тренутку су рекли да им није потребан. Након тога кренули су јали је и Мину и њега заболело колено. Отишли су у болницу и дошла је полиција и уследио је увиђај. На питање браниоца којом је то ограниченом брзином возила изјави да је 50км/х и то је видео на брзинометру. На питање браниоца приликом судара мотоцикла и возила којим делом путничког возила је остварен контакт је изјавио предњим делом возила, не може због протека времена да определи где.

У изјави пред ОТЈ В.Плана Кт.305/24 од 02.04.2025.године наводи да је његова сестра возила скутер и да су ишли из правца болнице ка полицији улицом Вука Караџића. Колико се сећа возила је око 50 км/час када је из Шулејићеве улице превише изашло возило црне боје па је била покушала да избегне ударац у то возило. Његова десна нога је закачила то возило приликом мимоилажења па су изгубили контролу и пали на њихову десну страну. Наводи да му је нога закачила предњи браник и да је возило окривљеног превише изашло тако да се може рећи да је цело возило било на њиховом путу те да је остало можда мање од пола метра да се прође. Наводи да је једно 10 метара пре тога видео како се то возило креће па стаје па су кренули да га заобилазе. Том возилу је знак Стоп и он је морао да изађе да би могао да види са леве и десне стране јер је ту прегледност лошија али није требало оволико да изађе. Наводи да је задобио повреду десног колена и имао лонгету. Мина је такође повредила колено. Критичном приликом имали су кациге. Када су пали возач се препаркирао и пришао им и нудио им да их одвезе до Хитне помоћи али није било потребе. После су након једно два сата отишли код лекара када су почеле да их боле ноге. Кривичном гоњењу се није придружио нити истакао имовинскоправни захтев.

Увидом у пријаву повреде број протокола 5846 ОБ Стефан Високи се утврђује да је 04.05.2024.године у 23.00 часа прегледана Виторовић Мина те да је констатовано нагњечење у пределу скочног зглоба и колена.

Увидом у пријаву повреда број протокола 5845 се утврђује да је 04.05.2024.године у ОБ Стефан Високи у 22.50 прегледан Виторовић Давид те да је констатована отворена рана главе.

Увидом у потврду 230169927 се утврђује да приликом тестирања 04.05.2024.године у 22.17 часова Виторовић Мина није имала алкохола

Увидом у налаз и мишљење вештака др. Миомира Кражића за Виторовић Мину се утврђује да је задобила повреде у виду нагњечине у пределу десног колена и нагњечине скочног зглоба. Обе повреде, сваку за себе и скупа процењене у време настанка квалификује као лаке телесне повреде које настају директним дејством тупине замахнуте механичке силе. Изјашњава се да су могле настати у склопу саобраћајне незгоде.

Увидом у налаз и мишљење др. Миомира Кражића се утврђује да је Виторовић Давид задобио повреде у виду отворене ране у пределу главе. Вештак је у време настанка квалификује као лаку телесну повреду која настаје једноструким дејством тупине замахнуте механичке силе и могла је настати у склопу саобраћајне незгоде.

Увидом у записник о увиђају 602-50/24 се утврђује да је до незгоде дошло 04.05.2024.године у 20.30 часова у Смедеревској Паланци на четворокракој раскрсници улица Вука Караџића у којој улици су траке раздвојене, Шулејићеве и улице Светог Саве. На наведеној раскрсници саобраћај је регулисан саобраћајним знаковима у виду хоризонталне и вертикалне сигнализације. Ширина улице Вука Караџића је 5 м, Шулејићеве 6 м а Светог Саве 5,2 м. Учесници незгоде су оштећена која је управљала мотоциклом са А1 категоријом, окривљени који је управљао возилом Ауди А4 са Б категоријом и путник на мотоциклу Виторовић Давид. Увиђај је рађен након незгоде обзиром да је касније пријављен.

Увидом у скицу лица места се утврђује правац и смер кретања мотоцикла који је обележен бројем 1 и правац и смер кретања возила Ауди који је обележен под бројем 2.

Увидом у фотодокументацију се утврђује шири и ближи изглед лица места из правца болнице, од маркета Макси, затим шири и ближи изглед лица места, гледано од ДИС-а, те општи изглед оба возила са оштећењима.

Увидом у налаз и мишљење вештака саобраћајне струке се утврђује да се незгода догодила у насељу и да је брзина кретања возила ограничена општим ограничењем од 50 км/час. На основу скице лица места утврђују да је ширина коловозних трака 5 м у улици Вука Караџића а ширина зелене површине 2 м те да је пут био осветљен светилама уличне расвете. Вештак утврђује да је у улици Вука Караџића непосредно испред раскрснице постављен саобраћајни знак пут са првенством пролаза и пешачи прелаз а у улици Шулејићевој непосредно испред раскрснице знакови обавезно заустављање и пешачки прелаз. Вештак утврђује да је на путничком возилу постоји оштећење спојлера предњег левог светла за маглу а на мотоциклу оштећење на десној бочној страни у виду огуљотина лака и фарбе. Закључује да је путничко возило предњим левим углом констактирало десни бок мотоцикла и да су подужне осе заклапале угао од око 90 степени. Вештак констатује да је окривљени предао видео запис са возачке камере и анализу врши на основу тога. Констатује да се на коловозу улице Вука Караџића испред раскрснице са Шулејићевом гледано из правца Максија налази пешачки прелаз са 15 пуних поља ширине 0,5 м при чему се 3 пуна поља налазе наспрам зелене површине док се по 6 пуних поља налазе на свакој коловозној траци. Наводи да је возач Аудија зауставио своје возило на раскрсници Вука Караџића на линији прегледности и пропустио више аутомобила те да је последње возило које је пропустио пре судара са мотоциклом сиве металик боје. Наведено возило је прошло испред Аудија и пешачког прелаза тако да су десни точкови прелазили преко трећег испуњеног поља пешачког прелаза у улици Вука Караџића односно кад је десни бок тог возила од десне ивице био удаљен око 2,6 м. Наводи да је након тога возач Аудија померио возило унапред и зауставио се. Од тренутка померања возила до момента судара прошло је време не веће од 2 секунде и возач се зауставио тако да је његов положај приказан на слици број 8 налаза. Вештак на фотографијама приказује време од момента заустављања возила окривљеног до момента судара. Наводи да је од места незгоде до пешачког прелаза одстојање не веће

од 2 метра и да мотоцикл у судару није одбацавам улево јер је десним боком контактирао аутомобил који се није кретао. Према вештаку чеони крај возила је од десне ивице коловоза улице Вука Караџића, гледано ка маркету Макси био удаљен не мање од 4 м. Точкови мотоцикла су у тренутку преласка преко пешачког прелаза били удаљени од десне ивице коловоза око 5 м. Вештак утврђује да се мотоцикл вожен брзином од 50 км/час моће зауставити за око 3,1 секунду а зауставни пут је 28,6 метара. Обзиром да је време заустављања узимајући у обзир коефицијент успорења за минимално технички исправне уређаје за кочење на мотоциклима 4,5 секунде и да је то време дуже од времена које је протекло од тренутка када је Ауди постао препрека возачу мотоцикла које је 2 секунде то узрок незгоде и да није поступио са члановима 20 ст.1 т.3 и т.4 и чл.48 ст.1 ЗОБС-а на путевима.

Вештак Ненад Младеновић је на претресу изјавио да нема ништа да дода ни када је чуо изјаве оштећених. У вези са налазом приликом његове израде обишао је лице места уз сагласност ОЈТ-а и извршио потребна мерења и фотографисања која су доступна уколико ко жели. На питање браниоца да ли је налаз и мишљење радио на основу претпоставке да је оштећена возила брзином од 50 км/час је изјавио да се у свом налазу изјаснио да не постоје материјални елементи на основу којих би утврдио брзину кретања мотоцикла. Није се у налазу користио претпоставкама већ изјавама оштећених. На питање браниоца зашто је као брзину кретања узео 50 км/час ако нема материјалних доказа је изјавио да је оштећена изјавила да се кретала том брзином. Та брзина би се могла утврдити на основу видео снимака разлагањем дела видео записа на сличице-фрејмове и налажењем везних тачака за пролазак и то се онда дели са пређеним путем у јединици времена. То је посао информатичара иако то зна да ради. Истакао је да то њему у овој ствари није битно. На питање браниоца на основу чега је нашао ово што тврди да је упоредном анализом оштећења на возилима нашао да је у судару путничко возило предњим левим углом ударило десни бок мотоцикла је изјавио да је то нашао на основу упоредне анализе оштећења. Слика бр.2 и слика бр.3 и додаје да су нека оштећења настала ударом у десну Давидову ногу а нека на мотоциклу су настала и услед пада. Не може тачно утврдити која оштећења на мотоциклу од чега потичу. На питање браниоца да ли је имао у виду изјави оштећене да је контакт остварен на месту где је таблица а то је средишњи део а не леви део возила је изјавио да је при изради налаза узимао све у обзир а најпре материјалне податке. Уколико су материјални подаци у супротности са изјавама испитаних лица онда он такве изјаве не може прихватити. На питање браниоца да ли је имао у виду када је и да ли је оштећена почела са успоравањем возила је изјавио да саобраћајно-техничким вештачењем није могуће утврдити када је оштећена и да ли је уопште вршила успоравање свог возила јер није било никаквих трагова форсираног кочења. На питање браниоца да ли се кочни коефицијент већи од 40% односи на конкретно стање возила мотоцикла или не је изјавио да се не односи већ на правилник о техничким условима која возила морају да испуњавају у саобраћају на путевима. На питање окривљеног да ли постоје евидентирани материјални докази оштећења на ауту, односно да ли постоји подударање оштећења на ауту са мотоциклом је изјавио да су у записнику са увиђаја и фотодокументацији констатована оштећења на путничком возилу а нико није упоређивао та оштећења све из разлога јер су оба возача напустила лице места, тако да не може да зна да ли су нека оштећења постојала од раније. На питање окривљеног да ли је време од две секунде узето као параметар, да ли за то време мотоцикл може да вози већом брзином је изјавио да је то време од две секунде из видео записа и то је максимално време од заустављања аудија на месту контакта до стицања мотоцикла и време је потребно возачу мотора да стигне од момента кад се Ауди зауставио на месту на коме се затекао у моменту контакта до тренутка судара и ништа више. На питање окривљеног обзиром да зауставни пут обухвата време реакције и заустављања да ли је исти образац примењен на аутомобил је изјавио да му није јасно питање. Вештак је

навео да окривљени није реаговао на опасност форсираним кочењем већ се зауставио зато што је био мишљења да мотоцикл може проћи у том простору који му је оставио. На питање суда где је линија прегледности окривљеног је изјавио да је вероватно на месту укрштања улице Шулејићеве и улице Вука Караџића (као што је стао први пут пре помицања возила унапред). На питање браниоца где је линија прегледности је изјавио на месту где је први пут стао. На питање браниоца да ли је претходно вештак рекао на питање суда на питање где је линија прегледности а на питање суда где је линија и наводи да је вештак рекао пре одговора који је суд унео да је линија прегледности много испред. Вештак је објаснио да је кад је напоменуо много испред за њега то много испред тих четири метра које је прешло након првог заустављања. На питање ОЈТ уколико је брзина којом се кретала оштећења била већа да ли би била већа и оштећења и већи степен повреда је изјавио да би била већа оштећења и да та оштећења нису пропорционална брзини. На питање суда је изјавио уколико се мотоциклиста кретао већом брзином од дозвољене он би на уочену опасност реаговао за исто време као и при брзини од 50 км/час. Коефицијент трења блокираног точка мотоцикла би имао мању вредност при брзини од 80 и више км/час и био би мањи до 10-15% у односу на коефицијент трења, успорења при брзини од 50 км/час. На питање пуномоћника уколико је оштећена возила 50-60 км/час да ли би била већа оштећења на мотору је изјавио да према његовом мишљењу при већој брзини кретања оштећења на возилима су већа. Мотоцикл је десним боком контактирао заустављени аутомобил па би та разлика између брзине 50 и 60 км/час у смислу оштећења била веома мала.

Неспорно је утврђено из изјава оштећених и окривљеног да је до саобраћајне незгоде дошло 04.05.2024.године око 20.30 часова у Смедеревској Паланци на раскрсници улица Вука Караџића, Шулејићеве и Светог Саве. Такође је неспорно да су сви учесници незгоде окривљени који је управљао возилом Ауди А4, оштећена која је управљала мотоциклом Пјађо Либерти и њен путник на задњем седишту Виторовић Давид напустили лице места. Поводом задобијених повреда Виторовић Мина и Виторовић Давид су се истог дана јавили у ОБ Стефан Високи и били прегледани, Давид у 22.50 када је констатована отворена рана главе а Виторовић Мина у 23.00 часа када су јој констатоване нагњечине у пределу скочног зглоба и колена. Наведено је утврђено на основу пријава повреда у које је суд извршио увид. Повреде је вештак медицинске струке квалификовао као лаке телесне повреде и навео да су могле настати у склопу саобраћајне незгоде. Свакако се ради о свежим повредама. Поводом наведеног извршен је увиђај на лицу места којим је потврђено да је до незгоде дошло у Смедеревској Паланци на четворокракој раскрсници напред наведених улица. Наводи се да је асфалт био гладак, раван, без оштећења, сув и чист а време ведро, ноћи услови са уличном расветом. Оба возача имала су категорије за управљање возилима којима су учествовали у саобраћају. На основу записника о увиђају неспорно је да је раскрсница обележена хоризонталном и вертикалном сигнализацијом, да је ширина улице Вука Караџића 5 м, Шулејићеве 6 м, а Светог Саве 5,2 м. Скица лица места потврђује изглед наведене раскрснице, смер кретања оба возила, показује разделну линију, зелену површину која раздваја коловозне траке у улици Вука Караџића, те изглед раскрснице, посебно Шулејићеву улицу где је уочен знак за обавезно заустављање и обележени пешачки прелаз, затим пешачки прелаз у улици Вука Караџића и знак за првенство пролаза возилима у тој улици. На основу фотодокументације са лица места дат је шири и ближи изглед ових улица као и изглед и оштећења возила. Неспорно је да возила нису била на лицу места и да је увид у њих вршен касније након пријаве догађаја и прегледом возила окривљеног у његовом домаћинству када је и предао камеру коју има инсталирану у возилу а за снимање саобраћаја у правцу кретања. Вештак саобраћајне струке наводи у налазу али и на претресу да материјалних трагова у виду кочења и слично није било. Свој налаз и

мишљење базира искључиво на основу снимка камере који је доставио окривљени. На основу изјава општењених и окривљеног, те изјаве вештака саобраћајне струке и његовог налаза неспорно је да је возило окривљеног било заустављено пре саобраћајне незгоде а и у време контакта са возилом општењене. Полазећи од овако изведених доказа суд утврђује да није доказано да је окривљени критичном приликом поступао супротно чл.48 ст.1 ЗОБС-а на путевима како му је то оптужним предлогом стављено на терет. Члан 48 став 1 ЗОБС-а на путевима као бланкетна норма говори о прилагођавању вожње условима саобраћаја на раскрсници а нарочито да се вози брзином при којој може да се заустави и пропусти возила која на раскрсници имају првенство пролаза. Дакле, неспорно је да је општењена крећући се улицом Вука Караџића на основу саобраћајне сигнализације имала првенство пролаза али је такође неспорна чињеница да је возило окривљеног било заустављено у раскрсници и да је оно контактирано од стране општењене са њеним мотоциклом или од стране путника на мотоциклу општењене, односно његовом ногом услед чега су наставили кретање да би на крају обоје пали са мотора у десну страну у правцу кретања. Вештак у налазу и мишљењу, а на основу приказаног општењена на возилу окривљеног закључује да је дошло до контакта предњег левог дела возила са десном бочном страном мотоцикла. На главном претресу појашњава да није вршено упоређивање трагова мотора са овим трагом а општењена потврђује да је у управљању контактирала десним делом свог возила са предњим делом возила. На основу видео снимка се потврђује да је контакт мотоцикла био највероватније у пределу предње таблице возила. На основу достављеног видео снимка али и налаза и мишљења вештака саобраћајне струке и његове изјаве на претресу неспорно је утврђено да је окривљени зауставио своје возило код знака СТОП, пропустио задње возило, сиве боје, које се кретало улицом Вука Караџића ка Максију а затим померио своје возило унапред и поново зауставио. У датој саобраћајној ситуацији вештак саобраћајне струке наводи а на основу неспорних димензија ознака пешачког прелаза на саобраћајној траци у улици Вука Караџића да је окривљени своје возило зауставио тако да су за пролаз општењеној остала само три испуњена поља пешачког прелаза наспрам зелене површине и то приказује на слици број 8. У изјави пред судом наводи да је окривљени возилом изашао унапред 4 м и остаје при свом налазу и мишљењу да је на овај начин окривљени изазвао саобраћајну незгоду јер је његово возило општењеној представљало препреку за кретање коју није могла избећи јер није имала техничких могућности за заустављање. Општењена потврђује да није имала простора да прође. На основу видео снимка се утврђује да је возило окривљеног на новој позицији било заустављено 2 секунде. Окривљени у одбрани наводи да је на претходној позицији где је био заустављен видео мотоцикл општењене и да је тада био на 40-так метара од њега у улици Вука Караџића а након што је изашао и зауставио се на новој позицији била је на једно 25 метара и кретала се веома брзо. Општењени Виторовић Давид потврђује да је сам места сувозача видео возило окривљеног на новој позицији на једно 10-так метара од њих и да општењена није могла да реагује. Према видео снимку неспорно је да је окривљени зауставио возило на новој позицији а из његове изјаве где је видео општењену којом брзином се креће а из изјаве вештака саобраћајне струке на месту на коме је био мишљења да мотоцикл може проћи у том простору који му је оставио када је видео. Према претпостављеној брзини кретања општењене неспорно је да је задње 2 секунде колико је окривљени био на новој позицији општењена са својим возилом била око 20-так метара удаљена од њега. Вештак објашњава да је увек иста психичка секунда реаговања. Полазећи од наведеног суд налази да је општењена у позицији у којој се налазила до места контакта имала могућност да брзином којом се кретала а коју је сама навела избегне контакт. Вештак саобраћајне струке потврђује да сем изјаве општењених других материјалих трагова на основу којих би утврдио брзину кретања општењене, нема. Уколико је њена брзина била већа такође, би узрок незгоде био на

страни оштећене према мишљењу суда. Чланом 20 став 1 тачка 3 и 4 ЗОБС-а на путевима предвиђено је да су учесници у саобраћају дужни да поступају у складу са значењем саобраћајног знака и значењем ознака на коловозу и тротоару. Окривљени се зауставио на знаку СТОП, изашао на линију прегледности и у датим околностима према мишљењу суда а обзиром и да оштећени истичу да је непрегледна раскрсница поштовао наведени члан бланкетне норме. Његове радње које му се стављају на терет нису узрок саобраћајне незгоде имајући у виду и околност да су и други учесници у саобраћају, конкретно оштећена, били дужни да брзину и начин кретања у раскрсници прилагоде тако да и пред евентуалном изненадном препреком могу се зауставити или исту избећи недоводећи у опасност учеснике у саобраћају. Оштећена није била под дејством алкохола и могла је са у датој саобраћајној ситуацији реагује и одлучније у циљу безбедног проласка, свакако да је реакција возача на препреку индивидуална ствар али је и очигледно да иако је можда успорила брзину кретања, што није било могуће потврдити материјалним доказима, она није била адекватна условима на путу. Вештак саобраћајне струке на главном претресу наводи да је линије прегледности много испред 4 метра које је прешао окривљени након првог заустављања. На питање суда наводи да је линија прегледности вероватно у месту укрштања улице Шулејићеве и Вука Караџића као што је окривљени први пут стао пре помицања возила унапред. На основу скице лица места и фотографија које је доставио окривљени види се да је раскрсница где је дошло до незгоде благо искривљена и то гледано из правца одакле се кретала оштећена ка полицији, што значи благо удесно. Вештак саобраћајне струке у налазу наводи да је ширина коловоза улице Вука Караџића пре раскрснице са улицом Шулејићевом 13м док је та ширина након наведене раскрснице 12м што указује на специфичност прегледности раскрснице и да вештак иако је излазио на лице места не може прецизно да одреди линију прегледности. Окривљени након уочавања оштећене зауставља возило и она има довољно времена да пред изненадном препреком иако се налази на путу са првенством пролаза одреагује тако да контакт возила избегне и остављени простор како га вештак утврђује од три траке пешачког прелаза од по 0,50 м и простор између њих указују да је било простора обзиром на ширину траке од 5м од више од 1,5м за пролаз мотоцикла. На снимку се уочава да је кретање мотоцикла непосредно пре суда ка аутомобилу а не као слободном делу раскрснице. Смер кретања мотоцикла након контакта мотора са заустављеним аутом а то је, према вештаку, прелазак преко испуњеног поља које се налази наспрам зелене површине, односно преко руба шестог испуњеног поља, гледано од ближе ивице коловоза, односно када су точкови мотоцикла од десне ивице коловоза били удаљени око 5 метара, није од утицаја на утврђено чињенично стање. Према вештаку саобраћајне струке наведено указује да возач мотоцикла на месту заустављања аутомобила није имао простора за пролазак кроз раскрсницу. Наведено је према мишљењу суда противречно наводу из налаза и мишљења да је мотоциклу за пролазак кроз раскрсницу била остављена ширина од 3 неиспуњена поља пешачког прелаза наспрам зелене површине и да је бочно померање мотоцикла, јер у судару није одбациван улево није више од неколико десетина центиметра. Наведено указује суду да остављена ширина након заустављања ауто није значајно утицала на могућност безбедног пролаза. Полазећи од изведених доказа суда налази да са извесношћу није доказано да је окривљени на начин како је наведен у оптужном предлогу учинио кривично дело које му се ставља на терет па је одлучено као у изреци пресуде на основу члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП-а.

Оштећена је за остваривање имовинскоправног захтева на основу члана 258 став 4 ЗКП упућена да покрене парнични поступак. Током поступка није било основа за одлучивање о истом потпуно ни делимично.

На основу члана 265 ЗКП-а је одређено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, јер је окривљени ослобођена од оптужбе.

Суд је одлучио да ће о висини трошкова бити донета посебна одлука по правноснажности пресуде.

ОСНОВНИ СУД У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ, дана 08.09.2026. године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења може се изјавити
жалба Вишем суду у Смедереву
у року од 8 дана од дана пријема а преко
овог суда.

